

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010262
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. v trestnej veci obžalovaného G. N., rod. X., za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 1. apríla 2021 o odvolaní obžalovaného G. N., rod. X. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/109/2020 zo dňa 01.02.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného G. N., rod. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného Veľký Krtíš zo dňa 01.02.2021, sp. zn. 3T/109/2020 bol obžalovaný G. N., rod. X. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 06. XX. XXXX v čase okolo XX.XX h na ulici P.O. D. č. XXX/X vo N. E., po tom, ako užívateľ bytu č. XX na 8. poschodí bytového domu, Q. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P.O. D. č. XXX/X, N. E. otvoril vchodové dvere na svojom byte a ho vyzval, aby odišiel, že mu žiadny pervitín nepredá a chcel zatvoriť vchodové dvere, obvinený vložil svoju ľavú nohu na prah dverí medzi dvere a zárubňu a ľavou rukou sa oprel o vchodové dvere, čím takto zabránil užívateľovi bytu v zavretí vchodových dverí, a napriek opakovaným výzvam Q. T. aby odišiel, vtlačil vchodové dvere do bytu, a následne Q. T. rukami strkal pred sebou až do kuchyne, kde ho strčil, pričom tento prepadol cez kuchynskú stoličku, ktorá pádom poškodila omietku na stene kuchyne a spadol na zem, kde si oškrel lakeť, ktoré zranenie si nevyžiadalo lekárske ošetrenie, a napriek opakovaným výzvam byť neopustil, ale z tohto odišiel až po tom, čo prehľadal kuchynský stôl a kuchynskú linku.

Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, pričom súčasne samosudca podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne tiež podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou s tým, že podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Napokon podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil i ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd vo vzťahu k vine odôvodnil tým, že na hlavnom pojednávaní i v zmysle návrhu okresného prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného ohľadne viny, a preto vykonal dokazovanie výlučne k rozhodnutiu o treste a ochrannom opatrení.

V tejto súvislosti prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že obžalovanému ukladá i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou s tým, aby následne bolo pokračované v liečení ambulantnou formou, a to z toho dôvodu, že znalkyňa zistila, že u obžalovaného sa jedná

o emočne nestabilnú poruchu osobnosti, syndróm závislosti od psychostimulácií a canabinoïdov v klinicky rozvinutom štádiu. Táto znalkyňa rovnako konštatovala, že pobyt obžalovaného na slobode je potencionálne nebezpečný pre spoločnosť.

V prípade predchádzajúcich odsúdení prvostupňový súd konštatuje, že obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 8T/92/2010 zo dňa 11.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/20/2016 zo dňa 01.06.2016 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., kedy bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V tomto prípade bolo obžalovanému uložené i protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, kde z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný podmiennečne prepustený dňa 15.10.2019, a to uznesením Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4PP/64/2019 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

V súvislosti s ukladaním nepodmienečného trestu odňatia slobody samosudca konštatuje v dôvodoch svojho rozhodnutia, že obžalovanému ukladá trest vo výmere 14 mesiacov, t.j. na takmer dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v zmysle ust. § 194 ods. 2 Tr. zák. Zobral pritom v úvahu osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a tiež skutočnosť, že sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to s krátkym časovým odstupom. Rovnako tak prihliadol aj na postoj obžalovaného, ktorý sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine, pričom obžalovaný po výkone uloženého nepodmienečného trestu deklaroval ochotu podrobovať sa nariadenému ústavnému protitoxikomanickému liečeniu.

Ďalej samosudca konštatuje, že v prípade obžalovaného nezistil zákonné podmienky pre uloženie trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, že aj na strane obžalovaného nedošlo k prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami a skutočnosť, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal ku spáchaniu skutkov a uskutočnil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku, žiadnym spôsobom neprekračuje z hľadiska významu tejto okolnosti bežnú mieru hranice pre priznanie statusu poľahčujúcej okolnosti. Uvedeného postoja obžalovanému v trestnom konaní nemožno pripísať taký význam, že by túto okolnosť bolo možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti prípadu v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, prvostupňový súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom súčasne obžalovanému uložil i ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie, a to v zmysle záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru farmácia, psychiatria. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ukladal znovu nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na osobu obžalovaného, doterajší život, recidívu páchatel'a, prostredie, v ktorom žije a povahu prejednávanej trestnej činnosti. Dospel k záveru, že sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život, a preto uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov, ktorú dobu považuje súd za dostatočnú a primeranú.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr doplnil jednak sám, a jednak prostredníctvom podania svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uvádza, že hoci obžalovaný mal záujem na uzavretí dohody o vine a treste s prokurátorkou, táto nemala záujem s ním uzavrieť dohodu o vine a treste. Ďalej uvádza, že na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2021 urobil sám obžalovaný vyhlásenie o vine, ktoré súd na tomto pojednávaní aj prijal, pričom napriek tomu obžalovaného odsúdil na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. V tejto súvislosti zdôraznil, že svoje konanie oľutoval, poškodenému, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní sa ospravedlnil, pričom spolupracoval počas celého konania s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom pri ukladaní výšky trestu na tieto okolnosti súd náležite neprihliadol. Trest uložený vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne považuje za neprimerane vysoký, pričom zdôrazňuje, že konanie obžalovaného nesmerovalo k tomu, aby porušil zákonom chránený záujem. Podaním odvolania sa domáhal zníženia trestu odňatia slobody,

príčom namieta i právnu kvalifikáciu konania v zmysle ods. 2, § 194 Tr. zák. s tým, aby mu bol uložený len trest na dolnej hranici v zmysle ods. 1, § 194 Tr. zák., kde poukazuje na zlý zdravotný stav, resp. alternatívne navrhuje, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok prvostupňového súdu a tomuto vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Aj samotný obžalovaný vo svojich písomných dôvodoch odvolania uvádza, že na uznesení o jeho vzatí do väzby nie je jeho podpis, že znalkyňa ho vyšetrovala veľmi krátko, iba 30 minút, čo považuje za nedostatočné. Ďalej uvádza, že v prípravnom konaní mu bola zadržovaná korešpondencia, pričom vyšetrovateľ v prípravnom konaní napriek tomu, že odpadol pri výsluchu, nezavolať zdravotnú pomoc. Záverom písomných dôvodov odvolania poukazuje na to, že jeho manželka pracuje v súčasnosti s osobami, ktoré sú ťažko choré na Covid-19, pričom súčasne sa stará o maloletú dcéru, ktorá má 11 rokov a je ťažko zdravotne postihnutá. V prípade trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu tiež uvádza, že sám urobil oznámenie o trestnej činnosti, kde už bol vypočutý ako svedok vo vzťahu k dílerovi, ktorý predával drogy, pričom trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 14 mesiacov považuje za neprimerane prísny a vyslovuje názor, že na jeho nápravu a prevýchovu postačuje trest kratšieho trvania za súčasného uloženia ochranného liečenia, a to i z dôvodu, že mu ešte premenia zostatok neodsedeného trestu vo výmere 4 mesiacov. Vyslovuje názor, že prvostupňový súd mal v jeho prípade postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák., teda ako pri dohode o vine a treste a mal mu znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3-inu, t.j. na 8 mesiacov, kde takýto trest odňatia slobody by považoval vo vzťahu k jeho osobe a konaniu následkom za dostatočný k náprave a bol by takýto trest i primeraný za súčasného uloženia liečenia. Podaním odvolania sa domáha zníženia trestu uloženého prvostupňovým súdom s tým, aby mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne. Ako prílohu svojho odvolania predkladá i svoje trestné oznámenie a lekársku správu o zdravotnom stave jeho dcéry.

V doplňujúcich dôvodoch odvolania poukazuje tiež na to, že sa doznal v prípravnom konaní, pričom na základe predvolania polície sa dostavil na políciu, a i vtedy sa ku skutku priznal a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. V čase, keď ho pred tým hľadala polícia nebol doma, ale bol na brigáde, pričom hneď, ako mu zavolať manželka, šiel na políciu. Ďalej tiež uvádza, že v spisovom materiáli sa nenachádza kamerový záznam z bytu poškodeného, a preto vyslovuje názor, že bol úplne bezdôvodne vzatý do väzby z dôvodu kolúznej väzby. Zdôrazňuje v tomto smere, že od začiatku spolupracoval s políciou a nemal aj v úmysle nejakým spôsobom pôsobiť na poškodeného. Ako prílohu v doplňujúcich dôvodoch odvolania zaslal lekársku správu z psychiatrie, a že počas výkonu väzby sa mu zhoršil psychický stav s tým, že naďalej trvá na svojom vyhlásení, skutok úprimne ľutuje a žiada krajský súd, aby všetky tieto skutočnosti zohľadnil pri výmere trestu.

Pred vykonaním verejného zasadnutia obdržal krajský súd i list manželky obžalovaného Z. Z. N., ktorá sa domáhala v prípade svojho manžela zníženia trestu odňatia slobody s tým, že ihneď ako zistila, že manžel po prepustení z výkonu trestu začal recidivovať s drogami, snažila sa ho izolovať od partie, bola za lekárkou, avšak toto už nestihla, nakoľko obžalovaný bol XX.XX. zadržaný a vzatý do väzby. S. pritom na to, že dcéra znáša veľmi ťažko otcovo odlúčenie, pričom pomerne dlhú dobu nevedela, čo sa s manželom deje, až naraz neskôr dostala všetky listy, pričom sama pracuje v zdravotníctve, a preto žiada, aby jej manželovi bol určený miernejší druh trestu za súčasného uloženia ochranného liečenia.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia, veľmi presne a explicitne rozviedol svoje úvahy o treste, ktorý obžalovanému uložil, ako je jeho výška a spôsob výkonu vrátane ochranných opatrení. S týmito závermi prvostupňového súdu sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

V prípade argumentácie obžalovaného o tom, že v danom prípade sa dožaduje miernejšej právnej kvalifikácie, poukazuje krajský súd na skutočnosť, že obžalovaný sám na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, a preto predmetom konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici je výlučne trest, ktorý bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom vrátane ochranných opatrení.

V súvislosti s argumentáciou obžalovaného v odvolaní, že v danom prípade neboli zohľadnené všetky poľahčujúce okolnosti, krajský súd konštatuje, že táto argumentácia je irelevantná vzhľadom na skutočnosť, že i v prípade prevahy poľahčujúcich okolností sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby. Prvostupňový súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo považuje krajský súd i vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, chovanie sa obžalovaného, ako aj skutočnosť, že sa dopustil inkriminovanej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby, a to krátko po prepustení z výkonu trestu za spravodlivý a zákonný. Bolo by možné teoreticky uvažovať i o ďalšej poľahčujúcej okolnosti, avšak prípadná ďalšia poľahčujúca okolnosť by bola bez významu pri ukladaní trestu, resp. by bola bez významu i pri hodnotení splnenia podmienok ust. § 39 ods. 1, resp. 2 Tr. zák.

V súvislosti s ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. krajský súd poukazuje na skutočnosť, že osoba obžalovaného ako aj okolnosti prípadu nie sú dostatočné pre aplikáciu tohto zmiernujúceho ustanovenia. V danom konkrétnom prípade nebola uzavretá dohoda o uznaní viny a prijatí trestu, kde prokurátor s takýmto postupom nesúhlasil, pričom ani Krajský súd v Banskej Bystrici nie je toho názoru, že by tento postup vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti bol dostatočný. Obžalovaný v súčasnosti v písomných dôvodoch odvolania poukazuje na to, že sa chce starať o svoju rodinu a o svoju chorú dcéru, avšak takúto možnosť mu dal Okresný súd v Košiciach, kedy ho podmiennečne prepustil z výkonu trestu, avšak toto dobrodenie súdu si obžalovaný absolútne nevážil a v podstate krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opäť dostal do svojich koľají v súvislosti s užívaním drog. Aj v zmysle záverov znalca z odboru psychiatrie pobyt obžalovaného na slobode a jeho závislosť sú skutočne vysoké až v takej miere, že je potrebné v jeho prípade absolvovať ústavné protitoxikomanické liečenie, a nie ambulantné, ktoré bolo zjavne nedostačujúce. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré krajský súd v Banskej Bystrici vzal do úvahy v zmysle hodnotenia, či je odvolanie obžalovaného dôvodné, resp. nedôvodné, pričom pri zvážení týchto okolností krajský súd dospel k záveru, že údaje uvádzané obžalovaným, resp. jeho obhajcom, uvedené v odvolaní sú nedôvodné, a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.